

OPONENTSKÝ POSUDEK (RIGORÓZNÍ PRÁCE): UZNÁNÍ DISERTAČNÍ PRÁCE JAKO PRÁCE RIGORÓZNÍ

Jméno rigorózanta:	Mgr. Petr Ševčík, Ph.D.
Téma práce:	Dokazování znaleckým posudkem v občanském soudním řízení
Rozsah práce:	201 stran vlastního textu (441 896 znaků vč. mezer, tj. 245,5 normostran)
Datum odevzdání práce:	09. 02. 2019 (el. podoba) 12. 02. 2019 (písemná podoba)

Předložená disertační práce, která je předmětem žádosti o její uznání za práci rigorózní, je posuzována v souladu s požadavky uvedenými v čl. 4 odst. 3 rigorózního řádu UK ve spojení s čl. 3 odst. 1 Pravidel pro organizaci státní rigorózní zkoušky na Právnické fakultě Univerzity Karlovy.

Předložená práce byla obhájena dne 25. 06. 2018 na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „PF UPOL“) s výsledkem prospěl, při čemž z posudků vedoucího i oponenta zároveň plyne, že jde o již přepracovanou verzi práce. Školitelem disertanta na PF UPOL byl doc. JUDr. Filip Melzer, LL.M., Ph.D., který předloženou disertační práci doporučoval ve svém posudku ze dne 16. 06. 2018 (v textu dále jen „posudek školitele DisP“) k obhajobě se závěrem, že „*nově předložená disertační práce Petra Ševčíka již plně splňuje obsahové a formální požadavky kladené na závěrečnou práci tohoto druhu a účelu v místě a čase, kde a kdy byla odevzdána, a to bez takových výhrad, který by ji diskvalifikovaly*“. Oponentský posudek vypracoval JUDr. Bohumil Dvořák, Ph.D., LL.M. (posudek ze dne 18. 06. 2018, v textu dále jen „posudek oponenta DisP“). V tomto posudku oponent uzavřel, že „*1. Přes shora uvedené výhrady oponent uzavírá, že disertant v práci rámcově prokázal schopnost a připravenost k samostatné vědecké či výzkumné činnosti. 2. Disertační práce je oponentem doporučena k obhajobě s tím, že je při ní třeba klást zvýšený důraz na schopnost disertanta přesvědčivě zodpovědět položené otázky.*“

1. Aktuálnost (novost) tématu

Posuzovaná disertační práce byla uzavřena a úspěšně obhájena relativně nedávno (v roce 2018), takže je nepochybně stále aktuální. Otázky spojené s dokazováním znaleckým posudkem jsou samozřejmě vysoce aktuální i nadále, což je v současné době ostatně podtrženo také v rámci diskusí nad návrhem nového ČŘS.

Oponentské hodnocení: Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda si rigorózant osvojil teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Autor zvolil ke zpracování téma, které v sobě kombinuje jak prvky teoretické, tak i praktické. To do jisté míry zvyšuje náročnost tématu na zpracování. Stejně tak zvyšuje náročnost na zpracování užití metody komparační (zejm. v rámci kap. 9), shodně srov. též posudek oponenta DisP. Zároveň se jedná o téma s užším věcným rozsahem (např. ve srovnání s klasickými tématy jakou jsou „pravomoc a příslušnost soudů či „organizace justice“), což se odráží v omezenějším (i když stále dostatečném) okruhu odborné literatury, z níž může autor čerpat. Ponecháme-li stranou relativně

snadno zpracovatelnou komparaci se Slovenskou republikou, pozornost zaslouží komparace zejm. s úpravou francouzskou, německou a zejména s belgickou, s níž se v pracích touho druhu nelze setkat příliš často.

Oponentské hodnocení: Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, jakož i prokázání praktických znalostí, při čemž lze čerpat z velkého a reprezentativního okruhu domácí i zahraniční literatury (a náročné je tak spíše utřídění těchto pramenů a orientace v nich), ať už monografické, učebnicové, či časopisecké, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu. Zpracování takto široce vymezeného tématu na úrovni rigorózní práce vyžaduje nepochybně značný rozsah znalostí uchazeče.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce rozčleněna do deseti kapitol (včetně úvodu a závěru. Struktura práce je stručně popsána a hodnocena v posudcích školitele i oponenta DisP a v tomto ohledu na ně lze odkázat. Sluší se dodat, že jednotlivé celky práce jsou zvoleny koherentně s celkovou logickou stavbou práce, kdy autor postupuje podle osvědčené metody od obecného k jednotlivému a od staršího k novějšímu. Těžiště práce lze v textu jednoznačně identifikovat (kap. 4 až 8), při čemž kap. 9 vystavěná na komparační metodě je vhodným doplněním celé práce. Zatímco komparace s úpravou francouzskou, belgickou a slovenskou je soustředěna v kap. 9, komparace s úpravou německou je provedena napříč prací (např. s. 61, 66, 86, 87, 92, 94-95 atd.). To lze chápat jako poněkud nesystematické, nicméně to nelze autorovi přičítat k tíži, neboť pro tento postup lze nalézt vysvětlení přímo v textu práce – autor zdůrazňuje sounáležitost českého práva s právní rodinou práva německého (zejm. rakouského, srov. s. 18).

Oponentské hodnocení: Systematické i formální členění práce odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

4. Vyjádření k práci

Celkově práci hodnotím – ve shodě s vyjádřením školitele DisP i oponenta DisP – jako celkově zdařilé zpracování tématu, byť s dílčími připomínkami zejm. v posudku oponenta DisP. Práce je přehledná, téma zpracovává komplexním způsobem. Z posudku školitele DisP lze zejména uvést: „*S potěšením mohu konstatovat, že se autor s převážnou většinou vytýkaných nedostatků skutečně vypořádal. To je patrné jak z toho, že se více zaměřil na analýzu jednotlivých právních a interpretačních problémů, a že nabízí vlastní názory na jejich řešení, ale i z toho, že nově zohlednil literaturu z příbuzných právních řádů, kterou se zabývá nikoli na závěr ve vyčleněné kapitole, nýbrž tam, kde se daným problémem zabývá i z hlediska práva českého. Přesto by bylo možné vyžadovat v určitých dílčích bodech podrobnější argumentaci. Např. není příliš přesvědčivé, když vůči teleologické argumentaci argumentuje jen dikcí zákona (možnost vlastního odborného posouzení ze strany soudu; s. 43). Také vytýkané formální nedostatky byly autorem odstraněny.*“ S uvedenými závěry lze po prostudování práce jediné souhlasit. Rovněž v posudku oponenta DisP se (kromě závěrečného kladného doporučení) konstatuje, že: „*Oproti předchozí verzi disertační práce, se kterou měl oponent možnost se seznámit, disertant odstranil zásadní nedostatky v oblasti popisu historické úpravy znaleckého zkoumání (str. 20-36); roli v tom jistě sehrálo i zohlednění historické literatury k tématu, zejména Rubešova komentáře z roku 1957 a Steinerovy o málo starší práce zabývající se soudní praxí. To jistě zaslouží pochvaly.*“ Rovněž s těmito závěry je třeba plně souhlasit. K tomu je třeba dodat, že předložená práce dokládá autorovu schopnost

k samostatné tvůrčí a vědecké činnosti. Autor prokázal schopnost orientace jak v oblasti teoretické, tak v rámci roviny *de lege lata* (zde je třeba zdůraznit rovněž průběžnou práci s judikaturou. Rovněž metoda komparační je napříč celou prací vedena *lege artis*.

Autorovi pouze vytýkám, že seznam zdrojů nebývá zvykem číslovat v návaznosti na text práce (tj. jako další kapitoly). Vzhledem k celkovému hodnocení jde však o drobnost, která nijak nesnižuje celkovou kvalitu práce.

Na základě analýzy práce provedené systémem **Theses.cz** lze konstatovat následující:

1) Automatická kontrola shody provedená přes systém Theses.cz generuje dokument o 15.539 (!) stranách, představující 303 srovnávaných dokumentů.

2) Dokument č. 1 je shodný v míře 96 %. Jedná se o záznam obsahující disertační práci autora, která je nyní posuzována za účelem uznání za práci rigorózní. Z toho plyne, že k uznání předložená diplomová práce nebyla po obhajobě opatřena dodatky. Rozdíl shody ve výši 4 % je zjevně dán opravou tiskových překlepů (rozdílná jsou pouze některá jednotlivá slova, či slovní spojení). K uznání za práci rigorózní byla tedy předložena práce v zásadě v té podobě, jako byla obhájena za práci disertační.

3) Dokumenty č. 2 až 5 vykazují míru shody 23 a 21 %. Jde opět o záznamy obsahující disertační práci autora, tentokrát jde však zjevně o první (tj. neobhájenou) verzi práce, proto není třeba se dále těmito dokumenty zabývat (naopak, je zřejmé, že druhá verze práce byla autorem skutečně značně přepracována). Dokument č. 6 obsahuje míru shody 15 %, opět jde však zjevně o první verzi autorovy disertace), nižší míra shody je zde dána zřejmě tím, že práce byla porovnávána z jiného zdrojového úložiště než předchozí verze (nakolik je oponentka schopna tyto technické detaily posoudit).

4) Počínaje dokumentem č. 7 nepřesahuje míra shody 5 %. Nakolik je v lidských silách všechny dokumenty prostudovat v souvislosti s hodnocením práce, lze konstatovat, že zkoumané shody se týkají pouze např. názvů právních předpisů a jejich citací, či legálních definic, které z povahy věci musí být shodné, stejně jako citace relevantní judikatury. Na základě výsledků automatizované kontroly tedy nelze učinit závěr o tom, že by autor práce nepostupoval *lege artis*.

Na základě uvedeného uzavírám, a to shodně s posudky vedoucího i oponenta DisP, že předložená práce představuje solidně zpracovanou práci.

Na základě uvedeného DOPORUČUJI uznání této práce za práci rigorózní.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Autor cíl práce splnil.
Samostatnost při zpracování tématu	Autor při zpracování zvoleného tématu prokázal schopnost samostatné práce, a to jak při studiu odborné literatury, tak i relevantní judikatury.
Logická stavba práce	Zvolená systematika práce je vhodná. Podrobněji je tento závěr odůvodněn v bodě č. 3 výše. Jednotlivé části na sebe tematicky těsně navazují, práce je metodicky koherentní.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně	Součástí práce je seznam odborné literatury, z něhož je zřejmé, že autor pracoval s cca 60

citací	odbornými zdroji, ať už monografického, komentářového, učebnicového či časopiseckého charakteru, mnohé z nich jsou zahraniční (cca 20). Na veškerou literaturu autor průběžně odkazuje formou poznámek pod čarou (celkem 248), což rovněž svědčí o standardní práci se zdroji.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autor zvolené téma zpracoval zevrubně a do velké hloubky (srov. již výše). Lze tedy uzavřít, že autor zvolené téma zpracoval a vyčerpал do dostatečné hloubky vyžadované pro rigorózní práce.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce přehledná. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů pravděpodobně odpovídá průměrné normostraně. Celkově lze uzavřít, že úprava odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu. Práce neobsahuje tabulky a grafy, což je vzhledem k tématu pochopitelné.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce je po stránce jazykové i stylistické na dobré úrovni.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

6.1 Připomínky – viz výše v rámci podrobného hodnocení.

6.2 Otázky k zodpovězení při obhajobě:

Jak odborná literatura, resp. judikatura přistupuje k závěrům znalce, tedy k hodnocení znaleckého posudku? Autor se zaměří zejména na doktrinální vývoj názorů na tuto problematiku.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená práce, jak po stránce formální, tak i obsahové, splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky. S ohledem na výše uvedené doporučuji její uznání za práci rigorózní a její přijetí k ústní obhajobě.
---	--------------	---

V Praze dne 12. dubna 2019

JUDr. Dita Frintová, Ph. D.
oponentka rigorózní práce